

Νά ! βασιτζ βαρύ νεμπούτι
και γιγάντειον προβάλλει...
"Αγκυρα φωναζούν τουτοι,
"Απατα φωναζούν ἄλλοι.

Θρόνος και Βουλῆ κι' ἀκίρι,
"Αγκυρα, Ναυάρχου χίρι,
και Κορόνι και Γαϊτάνι
και περριπῆτα Δεληγιάννη,
δλα πῆν ἀπάνω κάτω
κι' δλα δὲν εὐρίσκουν πάτο.

Μὲ τοὺς νέους λαοσώστας
φθάνει κι' ἡ Πρωτομαγιῆ,
κι' ὁ Σταυροπούλος ὁ Κώστας
ὕποφῆρος σιμόνει,
πού τὸν λὲν στραβοσουγιῶ
διχως ἐξόλου νὰ θυμῶνῃ.

Μὰ τῆ, νίαν ἐκλογὴν
μὲ λαμπρὰν μαρμαρυγὴν
κι' ὁ Φραγκοῦχος θὰ λαμπρύνῃ,
νίαν κοίματος πιλότης,
πού τοιούτος θ' ἀπομείνῃ
κι' ἀπ' τὰ μαῦρ' ἂν ἔβῃν πρώτος.

Πλὴν τοὺς πάντας θὰ σκιάσῃ
παρὰ πάντας φωτεινός
ὁ πολὺς Μιχαηλῆνός,
πού γιανκαῖος θὰ χορτάσῃ.

II. — "Ἄλλ' ὅμως μὲς 'στὰς ἐκλογὰς και τὰς διακεκοῦσταις
δὲν εἶδες τί κωμωδιῶν ποικιλίαν παραστάσταις
εἰς τοὺ Παππούδωφ γίνονται και 'στου Μαυρομυχάλη,
πού 'πῆχανε κι' οἱ Βασιλεῖς κι' ἡ τάξις ἡ μεγάλη ;
Φ. — Κι' ἔμεινα μ' ἐπροσκόλλισαν μὲθ' ὄλων τῶν ἑγκρίτων,
ἐνθ' εἰ χάσκων ἔβλεπα μὲ τῆλλο τὸ μπουκεῖτο,
ὁ Δεληγιάννης ραῖνός, σάν μίτ τῶν Χαρίτων
ἔμπρὸς εἰς ὄλους προχωρεῖ και κἀνε τὸν "Αἰλιότο.

Τοῦ μπι λοιπὸν ὄρ νό τοῦ μπι,
τάχῃ τί σκίψις θὰ τοῦ 'μπῆ;
Τάχῃ θὰ μὲνι σεβάρως ὁ Θρόνος ἀμριθῆλλων;
τάχῃ θὰ βέλ' ὑπογραφήν 'στὸν νόμον τὸν μεγάλον,
τὸν κωνοῖζοντα σεφῶς τῆς "Αστυνομίας,
ἡ μετὰ ψυφραμίαις
'στὸ τέλος ἀνυπογράφον θὰ μὲν τὸν ἑπιστρίψῃ
κι' ἀδικως θὰ μὲ ρίψῃ;

Μήπως δὲν εἶναι προσοικίαι σάν πρώτα 'στὸ Παλάτι
τοῦ Κορόνιδ' ἡ ἄρτα,
ἡ μήπως ἄλλον ἔβλα νεώτερον 'στὸ μάτι
κι' ἀρχισε τρίτα κἀστα;

"Αν ὅμως δὲν ὑπογραφεῖ, "Αιλιέτι, τί θὰ κἀνῃ;
βεβίαιως θὰ περριτιθῆ; χωρὶς κἀνθ' νὰ γἀνῃ;
Κι' ἂν ὁ Κορόναρουμπκρος σκλήρως περριτιθῆ
'στὸ χάος τὸ πρωτογενὲς τὸ κρῆτος θὰ 'βρεθῆ;
και μὲ τοὺς νέους ἀρχηγούς; ὁ Θρόνος θὰ κρῆπῆρῃ
κι' οὔτε κἀ φύγῃ 'στὰ λουτρά τὸ φρίσκο του νὰ κἀρῃ.

Κερῶνα περριτέρα μου,
Περτρούδη μου, μητέρα μου,
κῦττῃ 'στὰ μῆτιξ μίξ σιτηλῆ τὸν γυῖό σου τὸν φουρτζό,
ὕπογραφεῖ τὸν νόμον μου και δὲν τὸν ἀρραμῶζω.

Φίλει καθὼς μ' ἔριλει,
ὦ πάπια τοῦ γιολοῦ,
μὴν ἀγάπηξ ἄλλου,
και μὴ μὲ ξαναστειλῃς
νὰ δῶ τὴν Καρκαλοῦ.
Εἶπε και στρίψας ἱκαρῶς 'στὴν κῆρῃ "Ορηλιαν,
ἦγων 'στὴν Βασιλείαν,
τὸν νέον νόμον ἑστρωῖς 'μπροστά 'στὸν Βασιλεῖα
κι' ἐκείνος τὸν ὑπίγραψε μὲ κἀλαμον χρυσόν,
ἀμῖσως εἰ κατέκισεν ἡ τῆς σκηνῆς αὐλαία.
χειροκροτοῦντων μετ' ἔμοῦ και πάντων και πασῶν.
Π. — "Ορει λοιπὸν μπαλαρώμα κι' αὐταῖς τῆς ἀνδίας
και σῦρε γρήγορα νὰ 'ὄξῃ καινούριαις κωμωδίαις.

**"Εν δάκμον μας ἀληθινὸν
'στὸν δῦσμοιρον Βιζυνηνόν.**

"Εσχέρτισαν 'στὸν τάφο του μουσικίαις και ρὸδ' "Απριλη,
φυγαῖς νεκρῶν τραγουδιῶν "επερούγιασαν σιμά του,
και γύρω του "μουρμούρισαν πολλὰ θλιμμένα χεῖρη :
"αελοῦγμέν' ἡ μνήμη του, μεγάλο τῶνομα του."

Κι' ἓνα πουλί περιλυπο 'καλῶσθε μὲ πόνω :
"Σὺ πού τῆς κίτριαις ἑθαλας τοῦ ξένου κι' ἔρρανοῦ,
γιὰ συντροφιᾶ 'στὸν τάφο σου βιβλία ἔθλεις μόνω,
βιβλία πού σου 'φῶτιαν και σούδουσαν τὸν νοῦ.

"Ἐλάτε τοῦ τραγουδιῆτῆ νὰ κἀνωμε τῆ χἀρι
κι' ἄς βάλωμε 'στὸν τάφο του χαρτί και καλαμάρι,
γιὰ τῆς Μαρῶς και Μαργαρώς νὰ γράψῃ τὰ γεννάτια,
γιὰ τῆς λαχτῆραις τῆς σκλαβιάς, γιὰ τῆς τῶνον τούρανοῦ,
και γιὰ τὴν μαῦρῃ μάνα του, πού μὲ σβουρῖνα μῆτιξ
κλαίει τὸ δέλλο τῆς παιδι μὲ τὸν σβουρῖμένο νοῦ.

"Τραγουδῆσέ μας τὸ χωριό, πού τὸ κατεῖ σατράπης,
τραγουδῆσέ τὴν "Αγία Σοφία και τῆς τῆς "Αγάτης.
Ποῖς ἔφερε καμνῖὰν ἀνοιξῆ, καμνῖὰν "Απριλ' ἡμέρα,
ὅταν Θεὸς χρυσόταξος κατέβῃ κι' ἔδω κῆρῃ;
ὅταν τῆς ἀναστάσεως τὸ σῆμαντρα βροντήσῃ
και σῆσῃ σκλαβῶν σίβηρα γῆρῃ κοσμογῶλαστρα,
ποῖς ἔφερε και τὸ μνήμ' αὐτὸ μίξ 'μέρ ἂν δὲν φωτίσῃ
τῆς δόξαις τῆς ἀληθινῆς και τῆς ἀγάτης τῆς τῶντα.

**Και καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

"Αναγνωστάξ ὁ γιστῆρ, χαρτιμῶνος νοῦς,
κι' ἀπὸ τοὺς ἐπιστημονας τοῖς πρώτοις και κλεινοῖς,
ὁ θεραπεύων ἑναυτοῦ τὰ μῆτιξ και τὰς Μούσας,
πρὸς τὸν Θεὸν "Ασκληπιὸν σπανίως συμπάσῃστας,
μετῆρας περιπαδῶς εἰς πρῶτῃν εὐκαιρίαν
τὸ ὄραμα τὸ Συλλίρειον, τὴν Σ τ ο ῦ α ρ τ ῆ γ Μ α ρ τ ῆ
μὲ κῆλλος γλώσσῃς ἀγάσων και σίχῃν γλαφυρότητα,
προδίδουσαν τὴν βῆλλουσαν τοῦ πνευμάτος νόστητα.

Τοῦ Παρρακεουπούλου τὰ τραντακτὰ Ταξιῆτα
"πολιθῆκαν και πῶν, και φέρτε μας τὰ ἴδια.
"Ἐβῆσαν τῶρα πάλιν εἰς ἔξοδον δευτέραν,
τῆς πωληθείσῃς πρώτης και! δλα καλλεστῶν,
ὁ δὲ Ρ ω μ ῆ ρ ε ἐκ νέου πρὸς τὸ κοινὸν κῆρῆτος
πῶς ἔκδοσις θὰ γίγῃ τῶν Ταξιῶν και' εἴρη.